

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldet spørgsmål

Anden næstformand (Henning Grove):
Spørgsmål nr. S 2101, der er stillet til udenrigsministeren af hr. Gert Petersen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 2101

Til udenrigsministeren (23/4 97) af:
Gert Petersen (SF):
»Hvilke yderligere skridt påtænker udenrigsministeren at tage over for Iran på baggrund af dommen i Mykonossagen?«

Begrundelse

Med Berlindomstolens dom i Mykonossagen blev det fastslået, at morderne blev udsendt og styret af den iranske regering. Det kan herefter anses for givet, at Irans regering står bag en lang række andre mord på iranske oppositionelle, der har søgt asyl i Vesten. Således blev 36 iranske dissidenter myrdet i 1996, alle uden for Irans grænser. Det er tre gange så mange som i 1995. Hjemme krænker regimet i Iran groft de fundamentale menneskerettigheder, og uden for Irans grænser udviser regimet en total foragt for international lov og ret og optræder som en anden terroristisk klub med den ene forskel, at den råder over en stats magtmidler. Det fremgår allerede af fastholdelsen af »dødsdommen« over Salman Rushdie, og det bekræftes af dommen i Mykonossagen.

Efter kendelsen i Berlin trak Danmark og de andre EU-lande deres ambassadører hjem til konsultationer, som det hedder. Derved udtrykte vi vor afstandtagen til det terroristiske regime. Siden da er der imidlertid ikke sket mere. Handelssamkvem foregår normalt, og EU har ikke afbrudt den såkaldte »kritiske dialog«. Der er derfor grund til at frygte, at Danmarks og andre EU-landes ambassadører genoptager deres virke i Teheran efter en pause, og at situationen så vender tilbage til det normale. Det vil

være helt utilstedeligt. Et regime, der ikke alene krænker menneskerettighederne groft indadtil, men som også bevisligt bedriver international statsterrorisme, må mødes med utvetydige sanktioner fra verdenssamfundets side. Danmark har netop vist, at vi ikke accepterer, at enkelte EU-lande kan blokere for en indsats fra vor side til fordel for menneskerettighederne. Hvis det er nødvendigt, må vi vise, at det heller ikke er acceptabelt, når det gælder forholdet til regimet i Iran.

Man gik herefter til:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om en retssikkerhedsreform.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Fremsat 20/3 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Venstres forslag går i korthed ud på, at regeringen inden grundlovsdag skal nedsætte en retssikkerhedskommission, der i løbet af et år skal komme med forslag, der kan fremme borgernes retssikkerhed på en række nærmere opregnede områder.

Regeringen kan ikke støtte forslaget. Lad mig starte med at sige, at det selvfølgelig er godt og rigtigt, at partierne i Folketinget beskæftiger sig med borgernes retssikkerhed. Jeg tror, alle er enige i, at retssikkerhed bør prioriteres højt. Jeg tror ikke, der er nogen her, der er imod retssikkerhed, selvfølgelig, og spørgsmålet er vel snarere, hvad man lægger i begrebet retssikkerhed.

Jeg forstår, at den retssikkerhed, der sigtes til i Venstres forslag, er den, der vedrører forholdet mellem borgerne og myndighederne. I bemærkningerne til forslaget tegnes der et billede af en statsmagt, der undertrykker og udsætter de værgeløse borgere for det ene overgreb efter det andet. Det er et billede af Danmark, som jeg ikke nikker genkendende til.

Lad mig komme med nogle enkelte citater fra bemærkningerne til lovforslaget, som jeg